

Sygn. akt D/OSD/43/18

24
Niniejsze orzeczenie jest prawomocne
i przysięga wykonaniu od dnia 9 Lipca 2011 r.
L. 50/11
miejscowość 18.10.2011 r.

ORZECZENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie
wydane dnia [REDAKTOWANE] r. w Szczecinie

Przewodniczącego Sądu Dyscyplinarnego
lub urzędowo upoważnionego sędziego

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie
w składzie:

Przewodniczący: Elżbieta Grzybkowska
Sędzia sprawozdawca: Diana Klonek-Sydor
Sędzia: Ewa Krzysztoporska

Protokolant: Wojciech Kaśków

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Macieja Puchały

Po rozpoznaniu na rozprawie w dniach [REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE] sprawy przeciwko radcy prawnemu
[REDAKTOWANE] syna [REDAKTOWANE] urodzonego [REDAKTOWANE]
w [REDAKTOWANE] zamieszkałego w [REDAKTOWANE] wpisanego na listę radców prawnych
prowadzoną przez Radę Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie pod numerem [REDAKTOWANE]
[REDAKTOWANE]

Obwinionego o to, że:

- 1) w Szczecinie, w okresie od [REDAKTOWANE] r., zaniechał, działając jako pełnomocnik wnioskodawcy, w sprawie o podział majątku wspólnego prowadzonej przed [REDAKTOWANE] z wniosku [REDAKTOWANE] z udziałem [REDAKTOWANE] pod sygnaturą akt: [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] poinformowania mocodawcy o możliwości podjęcia zawieszonoego przez Sąd, na wspólny wniosek stron, postępowania, co doprowadziło w konsekwencji do jego umorzenia z mocy prawa i mogło narazić mocodawcę na negatywne konsekwencje związane z brakiem przeprowadzenia postępowania w zakresie podziału majątku wspólnego oraz doprowadziło do powstania szkody w majątku pokrzywdzonego w

kwocie [REDACTED] tj. naruszenia ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego, etycznego obowiązku wykonywania czynności rzeczowo i z należyłą starannością, jak i etycznego obowiązku informowania klienta o przebiegu sprawy i jej wyniku w sposób ustalony z klientem, tj. w sprawie czynu z art. 64 ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust. 1 i art. 28 ust. 5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/VII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28.12.2010 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego ;

- 2) w [REDACTED] w okresie od dnia [REDACTED] r. do dnia [REDACTED] r. nie poinformował, działając jako pełnomocnika wnioskodawcy, w sprawie o podział majątku wspólnego prowadzonej przed [REDACTED] z udziałem [REDACTED] pod sygnaturą akt: [REDACTED] wnioskodawcy o postanowieniu z dnia [REDACTED] r. w przedmiocie umorzenia postępowania, tj. naruszenia ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego, etycznego obowiązku wykonywania czynności rzeczowo i z należyłą starannością, jak i etycznego obowiązku informowania klienta o przebiegu sprawy i jej wyniku w sposób ustalony z klientem, tj. w sprawie czynu z art. 64 ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust. 1 i art. 28 ust. 5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/VII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28.12.2010 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w związku z art. 6 i art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

o r z e k a:

- 1) uznać Obwinionego radcę prawnego [REDACTED] za winnego popełnienia przewinienia dyscyplinarnego opisanego w punkcie 1 wniosku o ukaranie tj. czynu z art. 64 ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 i 28 ust. 5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/VII/2010 Prezydium Krajowej

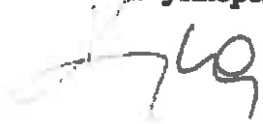
Rady Radców Prawnych z dnia 28.12.2010 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego
i wymierza za ten czyn karę upomnienia

2) uznać Obwinionego radcę prawnego [REDAKTOWANE] za winnego popełnienia przewinienia dyscyplinarnego opisanego w punkcie 2 wniosku o ukaranie tj. czynu z art. 64 ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 i 28 ust. 5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/VII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28.12.2010 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w związku z art. 6 i art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z 22 listopada 2014r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

i wymierza za ten czyn karę upomnienia

- 3) na podstawie art. 65¹ ust.1 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych za popełnione czyny określone w punkcie 1 i 2 wymierza karę łączną upomnienia
- 4) kosztami postępowania w kwocie 3000,00 zł (słownie: trzy tysiące złotych) na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie Sąd obciąża radcę prawnego [REDAKTOWANE]

Ewa Krzysztoporska

Elżbieta Grzybkowska

Diana Klonek - Sydor

UZASADNIENIE

Postępowanie dyscyplinarne zainicjowane zostało skargą [REDAKTOWANE] która wpłynęła do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie w dniu [REDAKTOWANE] r. Skarżący wskazał, że w [REDAKTOWANE] r. udzielił Radcy Prawnemu pełnomocnictwa do reprezentowania jego osoby w sprawie przeciwko [REDAKTOWANE] o podział majątku. Przed przyjęciem sprawy radca zapoznał się z jej specyfiką, ustalił honorarium i tok postępowania. Radca prawny stosowany wniosek złożył w [REDAKTOWANE]. Na pierwszym posiedzeniu strony podjęły negocjacje w zakresie ugodowego zakończenia postępowania. W wyniku czego Sąd, na zgodny wniosek stron, postępowanie zawiesił. Radca prawny miał przy tym w trakcie tego zawieszenia wypracować porozumienie z przeciwnikiem procesowym.

W [REDAKTOWANE] r. przy okazji sprawy z powództwa [REDAKTOWANE] miał dowiedzieć się, że postępowanie o podział majątku zostało umorzone, gdyż w ciągu roku od jego zawieszenia nie zostało podjęte. Wówczas Skarżący niezwłocznie podjął próbę kontaktu z Radcą Prawnym. W czasie rozmowy telefonicznej miał usłyszeć, że sam się miał „dogadać z uszutniczką”.

W ocenie [REDAKTOWANE] Radca Prawny miał swoim postępowaniem naruszyć art. 64 ust. 1 w zw. z art. 2 w zb. z art. 3 ust. 2 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6 w zb. z art. 8 i 12 ust. 1 i 3 i art. 45 Kodeksu Etyki Radców Prawnych w brzmieniu obowiązującym od 01.07.20015 r. Dodatkowo Radca Prawny miał narazić Skarżącego na straty materialne.

Postanowieniem z dnia [REDAKTOWANE] r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wszczął dochodzenie w sprawie.

Po przeprowadzeniu dochodzenia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wydał w dniu [REDAKTOWANE] r. postanowienie o umorzeniu postępowania. W ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego zebrane w toku dochodzenia uzasadniły stwierdzenie, że przewinienia dyscyplinarne są mniejszej wagi, a w świetle okoliczności sprawy ostrzeżenie Dziekana Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie będzie wystarczającym środkiem dyscyplinującym Radcę Prawnego, na podstawie art. 66 ust. 1 ustawy o radcach prawnych.

Na skutek zażalenia Pokrzywdzonego, postanowieniem z dnia [REDAKTOWANE] r. Okręgowy

Sąd Dyscyplinarny OIPR w Szczecinie uchylił postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego i skierował sprawę do ponownego rozpoznania.

Po ponownej analizie akt sprawy w dniu [REDAKTOWANO] r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wydał postanowienie o przedstawieniu Rady Prawnemu zarzutów.

W dniu [REDAKTOWANO] r. Radca Prawny został przesłuchany w charakterze Obwinionego. Zarzuty zrozumiał, do czynów się nie przyznał. Składania wyjaśnień odmówił na tym etapie dochodzenia.

W dniu [REDAKTOWANO] r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie wniósł o ukaranie radcy prawnego [REDAKTOWANO] wpisanego na listę radców prawnych prowadzoną przez Okręgową Izbę Radców Prawnych w Szczecinie pod numerem [REDAKTOWANO] obwinionego o to, że:

- 1) w [REDAKTOWANO] w okresie od [REDAKTOWANO] r. do dnia [REDAKTOWANO] r., zaniechał, działając jako pełnomocnik wnioskodawcy, w sprawie o podział majątku wspólnego prowadzonej przed [REDAKTOWANO] z wniosku [REDAKTOWANO] z udziałem [REDAKTOWANO] pod sygnaturą akt: [REDAKTOWANO] poinformowania mocodawcy o możliwości podjęcia zawieszonoego przez Sąd, na wspólny wniosek stron, postępowania, co doprowadziło w konsekwencji do jego umorzenia z mocy prawa i mogło narazić mocodawcę na negatywne konsekwencje związane z brakiem przeprowadzenia postępowania w zakresie podziału majątku wspólnego, tj. naruszenia ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego, etycznego obowiązku wykonywania czynności rzeczkowo i z należytą starannością, jak i etycznego obowiązku informowania klienta o przebiegu sprawy i jej wyniku w sposób ustalony z klientem, tj. w sprawie czynu z art. 64 ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust. 1 i art. 28 ust. 5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/VII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28.12.2010 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego;
- 2) w [REDAKTOWANO] w okresie od dnia [REDAKTOWANO] r. do dnia [REDAKTOWANO] r. nie poinformował, działając jako pełnomocnika wnioskodawcy, w sprawie o podział majątku wspólnego prowadzonej przed [REDAKTOWANO] z wniosku [REDAKTOWANO] z udziałem [REDAKTOWANO] pod sygnaturą akt: [REDAKTOWANO] wnioskodawcy

o postanowieniu z dnia [REDAKTOWANO] z. w przedmiocie umorzenia postępowania, tj. naruszenia ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego, etycznego obowiązku wykonywania czynności rzeczowo i z należytą starannością, jak i etycznego obowiązku informowania klienta o przebiegu sprawy i jej wyniku w sposób ustalony z klientem, tj. w sprawie czynu z art. 64 ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 06.07.1982 z. o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust. 1 i art. 28 ust. 5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/VII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28.12.2010 z. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w związku z art. 6 i art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 z. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Po przeprowadzeniu przewodu sądowego Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wniósł o uznanie radcy prawnego [REDAKTOWANO] winnym zarzucanych mu czynów i wymierzenie kary za czyn pierwszy kary upomnienia, a za czyn drugi kary pieniężnej w wysokości 3.000 zł stanowiącej półtorakrotność minimalnego wynagrodzenia za pracę w [REDAKTOWANO] z. w tej sytuacji o wymierzenie kary łącznej w wysokości jak za czyn drugi.

Pokrzywdzony przychylił się do wniosków Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego. Nadto Pokrzywdzony wniósł o zasądzenia na jego rzecz kwoty opłaty sądowej uiszczanej w postępowaniu przed sądem powszechnym tytułem wpisu w wysokości 1.000 zł, zwrotu wynagrodzenia w wysokości 1.500 zł i nawiazki na jego rzecz w wysokości 10.000 zł.

Obrońca Obwinionego wniósł o uznanie, że Obwiniony nie popełnił czynu, a ewentualnie gdyby Sąd uznał Obwinionego za winnego, wniósł o wymierzenie kary upomnienia lub ewentualnie na poprzestaniu na upomnienie Dziekana Rady OIRP w Szczecinie.

Obwiniony nie stawiał się na rozprawę poprzedzającą wydanie orzeczenia.

W przedmiotowej sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny.

W [REDAKTOWANO] z radca prawny [REDAKTOWANO] przyjął pełnomocnictwo od [REDAKTOWANO] do reprezentowania go w sprawie o podział majątku wspólnego z udziałem

byłej małżonki Pokrzywdzonego - [REDAKTOWANE] Wcześniej Radca Prawny był pełnomocnikiem [REDAKTOWANE] w sprawie rozwodowej.

W dniu [REDAKTOWANE] r. Radca Prawny skierował do [REDAKTOWANE] wniosek o podział majątku, po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej małżonków [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] Sprawę zarejestrowano pod sygnaturą [REDAKTOWANE] W toku postępowania strony skierowano do mediacji, która nie została podjęta. Na kolejnym posiedzeniu przed Sądem [REDAKTOWANE] w sprawie podziału majątku wspólnego, za namową Sądu do zawarcia ugody, strony wniosły o zawieszenie postępowania na zgodny wniosek. Celem negocjacji ugodowych miało być doprowadzenie do zwolnienia [REDAKTOWANE] z długu wobec banku, z tytułu kredytu hipotecznego zaciągniętego wspólnie z [REDAKTOWANE] na zakup mieszkania. Postanowienie w przedmiocie zawieszenia postępowania zostało wydane przez Sąd w dniu [REDAKTOWANE] r. Podczas posiedzenia Sądu uczestniczka postępowania - [REDAKTOWANE] nie była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika.

Jeszcze w tym samym dniu Radca Prawny spotkał się z [REDAKTOWANE] w lokalu gastronomicznym, gdzie m.in. rozmawiano o sprawie podziału majątku wspólnego Pokrzywdzonego i jego byłej małżonki. Zarówno w trakcie rozprawy, przerwy, jak i spotkania po niej [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] nie wskazywał wprost radcy prawnemu [REDAKTOWANE] że ten ma prowadzić negocjacje ugodowe z [REDAKTOWANE] Radca Prawny nie poinformował wówczas Pokrzywdzonego o skutkach zawieszenia postępowania. Radca Prawny nie ustalił z klientem sposobu informowania o przebiegu postępowania sądowego oraz kolejności podejmowanych czynności procesowych.

W terminie jednego roku od wydania postanowienia o zawieszeniu postępowania przed Sądem [REDAKTOWANE] żadna ze stron nie wniosła o podjęcie postępowania. Sąd postanowieniem z dnia [REDAKTOWANE] r. postępowanie w sprawie podziału majątku wspólnego umorzył. Przedmiotowe postanowienie Radcy Prawnemu doręczono w dniu [REDAKTOWANE] r. Radca prawny [REDAKTOWANE] o postanowieniu Sądu Pokrzywdzonego osobiście nie informował.

Pozwem z dnia [REDAKTOWANE] r. skierowanym do Sądu [REDAKTOWANE] przez [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] przeciwko [REDAKTOWANE] powódka wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego kwoty [REDAKTOWANE] zł wraz z odsetkami. Do pozwu załączono m.in. wezwanie do zapłaty z dnia [REDAKTOWANE] r. skierowane do [REDAKTOWANE] Na przełomie [REDAKTOWANE] r. została podjęta przez mediatora sądowego próba ugodzenia stron. Na wyznaczony termin mediacji

powódka i [REDAKTOWANE] się nie stawili.

Na posiedzeniu w dniu [REDAKTOWANE] r. [REDAKTOWANE] wniósł o odrzucenie pozwu z uwagi na toczące się postępowanie w sprawie podziału majątku dorobkowego. W czasie tego posiedzenia Pokrzywdzony dowiedział się, że postępowanie o podział majątku zostało umorzone w [REDAKTOWANE] r. W tym samym dniu podjął próbę kontaktu z radcą prawnym [REDAKTOWANE]. Radca Prawny wskazał, że to Pokrzywdzony osobiście miał się dogadać z małżonką. Wytoczoną przez byłą małżonkę sprawę o zapłatę [REDAKTOWANE] przegrał.

Pokrzywdzony złożył ponownie wniosek o podział majątku wspólnego.

Dowody:

- pozew o zapłatę (karta 14-18),
- protokół z czynności mediatora karta 19-20,
- pismo procesowe z [REDAKTOWANE] r. karta 21 verte,
- wniosek o podział majątku wspólnego z [REDAKTOWANE] karta 22- 23,
- pełnomocnictwo procesowe z dnia [REDAKTOWANE] r. karta 23 verte,
- Postanowienie w sprawie [REDAKTOWANE] r. karta 24,
- pismo procesowe z [REDAKTOWANE] r. karta 25 verte,
- protokół z rozprawy z dnia [REDAKTOWANE] r. karta 26 verte,
- protokół z rozprawy z dnia [REDAKTOWANE] r. karta 27 verte,
- Postanowienie [REDAKTOWANE] r. karta 28
- Postanowienie [REDAKTOWANE] r. karta 29
- zeznania świadka z dnia [REDAKTOWANE] r. karta 52-55,
- protokół z rozprawy z dnia [REDAKTOWANE] w sprawie [REDAKTOWANE] karta 103
- protokół z rozprawy z dnia [REDAKTOWANE] r. karta 103 verte-105 verte
- protokół z publikacji orzeczenie [REDAKTOWANE] r. karta 106
- Wyrok [REDAKTOWANE] r. karta 106 verte - 110 verte
- Pismo [REDAKTOWANE] r. o doręczeniu [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] odpisu wyroku z dnia [REDAKTOWANE] r. wraz z uzasadnieniem karta 111

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje.

Przewód sądowy potwierdził zaistnienie stanu faktycznego opisanego szczegółowo we wniosku o ukaranie, przedstawionego we wcześniejszej części uzasadnienia. Wskazują na to przeprowadzone przez Sąd dowody z dokumentów, w tym w szczególności z akt postępowania sądowego toczącego się przed Sądem [REDAKTOWANE] pod sygn. akt [REDAKTOWANE] oraz akt postępowania sądowego toczącego się przed Sądem [REDAKTOWANE] i zeznań Pokrzywdzonego [REDAKTOWANE]. W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, zgromadzone w sprawie dowody nie budzą żadnych wątpliwości co do ich wiarygodności i treści, nie były one przy tym kwestionowane przez Obwinionego w trakcie postępowania. Również zeznaniom Pokrzywdzonego Sąd dał wiarę, albowiem korespondowały z treścią zgromadzonych dokumentów i były z nimi spójne.

Na podstawie art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych (dalej: urp.) radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych. Zgodnie z art. 3 ust. 2 urp radca prawny wykonuje zawód ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego. W myśl art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/VII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28.12.2010 r. (dalej: KERP) radca prawny obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością. Stosownie do art. 28 ust. 5 KERP radca prawny obowiązany jest informować klienta o przebiegu sprawy i jej wyniku w sposób ustalony z klientem.

Z kolei z art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu nadanym jemu Uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (dalej: Nowy KERP), radca prawny mając na uwadze treść roty ślubowania określonej w ustawie o radcach prawnych, obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej i dobrymi obyczajami. Natomiast zgodnie z art. 44 ust. 1 Nowego KERP radca prawny, na żądanie klienta, obowiązany jest informować go o przebiegu sprawy i jej wyniku, a w szczególności o skutkach podejmowanych czynności procesowych.

D/QSD/43/18

Ustalone zachowanie Radcy Prawnego niewątpliwie naruszało przytoczone normy etyczne. Z przeprowadzonych przez Sąd dowodów wynika w sposób jednoznaczny, że Obwiniony Radca Prawny przyjął pełnomocnictwo do reprezentowania Pokrzywdzonego w postępowaniu o podział majątku wspólnego oraz do dnia wydania przez Sąd postanowienia o umorzeniu postępowania w sprawie pełnomocnictwo nie zostało wypowiedziane zarówno przez Mocodawcę jak i Radcę Prawnego. Zatem w tym okresie tj. od dnia przyjęcia pełnomocnictwa do dnia uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu postępowania Radca Prawny obowiązany był do podejmowania czynności zgodnie z zakresem udzielonego pełnomocnictwa. Całokształt okoliczności sprawy nie daje podstaw do przyjęcia, aby przedmiotowe pełnomocnictwo wykraczało poza zakres określony w przepisie art. 91 kodeksu postępowania cywilnego.

Dokonując zatem oceny zachowania Obwinionego w zakresie czynu opisanego w pkt. 1) wniosku o ukarania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, iż Obwiniony nie podjął wymaganych od profesjonalnego czynności mających na celu zakończenia toczącego się postępowania tj. nie poinformował Obwinionego o skutkach podjętych czynności procesowych tj. nie poinformował o skutkach zawieszenia postępowania i możliwości jego podjęcia w terminie jednego roku, jak i konsekwencjach tego zawieszenia względem roszczeń objętych wnioskiem o podział majątku. Radca prawny nie podjął negocjacji ugodowych z przeciwnikiem procesowym Pokrzywdzonego, jak i nie interesował się, czy ewentualnie Pokrzywdzony osobiście także negocjacje prowadzi. Wskazywana przez obrońcę Obwinionego okoliczność, iż podczas posiedzenia przed Sądem [REDAKTED] na którym Sąd orzekł o zawieszeniu postępowania, uczestniczka postępowania [REDAKTED] nie była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, a zatem Sąd pouczył ją o skutkach zawieszenia postępowania, co również słyszał Pokrzywdzony, w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego nie zwalniało Obwinionego od wykonania swoich obowiązków wobec klienta w tym zakresie. Konsekwencją zaniechania Radcy Prawnego była szkoda w majątku Pokrzywdzonego w kwocie [REDAKTED] zł, którą stanowią koszty wpisu od sprawy o podział majątku - [REDAKTED] zł oraz wynagrodzenie Obwinionego [REDAKTED] zł - taką kwotę pobrał Obwiniony od Skarżącego zamiast umówionej kwoty [REDAKTED] zł. Choć umorzenie postępowania o podział nie wyłączało takiego podziału w przyszłości, to koszty już poniesione zostały skonsumowane, a zatem Pokrzywdzony zobowiązany był ponieść je na nowo.

W odniesieniu zaś do pkt. 2) wniosku o ukaranie, całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie potwierdził, iż Radca Prawny nie poinformował Pokrzywdzonego o

D/OSD/43/18

postanowieniu Sądy kończącym postępowanie - w przedmiocie umorzenia postępowania. Z zeznań Pokrzywdzonego złożonych zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i w postępowaniu sądowym wynika, iż o umorzeniu postępowania dowiedział się dopiero podczas posiedzenia Sądu w sprawie z powództwa byłej żony o zapłatę, która miała miejsce w dniu [REDACTED] z. Obrońca Radcy Prawnego próbował okoliczność tą kwestionować wnosząc w tym celu o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka - [REDACTED]. Nie mniej jednak pomimo dwukrotnego wzywania świadka na posiedzenie przed Sądem, świadek nie stawiała się na wyznaczony termin. Korespondencja kierowana do świadka wracała z adnotacją „ZWROT nie podjęto w terminie”. W tym stanie rzeczy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, na podstawie art. 170 § 1 pkt 4 kpk w zw. z art. 74¹ pkt 1 urp oddalił wniosek o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka uznając, iż dowodu nie da się przeprowadzić. Sąd wziął pod uwagę, iż na przestrzeni 2 miesięcy świadek nie odbierała korespondencji, co dawało uzasadniony wniosek, iż świadek pod wskazanym adresem obecnie nie przebywa. Obrońca Obwinionego, pomimo wiedzy o przeszkodach w doręczeniu świadkowi wezwania na rozprawę, nie wskazał innego adresu świadka. Nadto, na marginesie należy wskazać, iż analiza zgłoszonego wniosku dowodowego w zestawieniu z całokształtem okoliczności faktycznych, a w szczególności złożonymi przez Obwinionego w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnieniem, iż nie pamięta kto miałby dzwonić do Obwinionego z informacją o umorzeniu postępowania oraz zmianach kadrowych na stanowisko sekretarki w tymże okresie, prowadzi do jednoznacznego stwierdzenia, że celem takiego wniosku było tylko przedłużenie postępowania.

Przy wymierzaniu kary za ten czyn Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wziął pod uwagę z jednej strony wagę sarrutu, z drugiej zaś strony dotychczasową postawę Radcy Prawnego, który nie był karany dyscyplinarnie. Z tych powodów Sąd uznał za właściwą karę upomnienia za każdy z czynów opisanych we wniosku o ukaranie.

Rozstrzygając w przedmiocie kosztów postępowania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny kierował się ustawową zasadą, że w razie ukarania koszty postępowania ponosi obwiniony. Koszty postępowania dyscyplinarnego mają charakter zryczałtowany, a ich wysokość określa w drodze uchwały Krajowa Rada Radców Prawnych, mając na względzie przeciętne koszty postępowania (art. 70⁶ ustawy o radcach prawnych). Zgodnie z § 1 uchwały Nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców

D/OSD/43/18

Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego, zryczałtowane koszty postępowania dyscyplinarnego określa się w formie opłaty wynoszącej w postępowaniu przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym lub Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w I instancji od 500,00 zł do 3.000,00 zł. Kwota kosztów postępowania, którą obciążono obwinioną, mieści się w wysokości opłaty wskazanej uchwałą Krajowej Rady Radców Prawnych. Ustalając wysokość opłaty Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wziął pod uwagę przesłanki wskazane w ww. uchwale.

Mając powyższe na uwadze, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekł jak w sentencji orzeczenia. Od niniejszego orzeczenia przysługuje stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w Szczecinie w terminie 14 dni od daty doręczenia odpisu orzeczenia.

Elżbieta Grzybkowska

Diana Kloniek – Sydor

Ewa Krzyżanowska